

ECHO

Parafii Świętego Antoniego Padewskiego
w Gołkowicach

BIULETYN PARAFIALNY Nr 2 (44) 10.02.2008

I NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

Egzemplarz bezpłatny

ZARZĄD OCHOTNICZEJ
STRAŻY POŻARNEJ
W GOŁKOWICACH GÓRNYCH

składa gorące
podziękowania

wszystkim mieszkańcom

Gołkowic Górnych, Gołkowic Dolnych i Mostek,

*za bardzo serdeczne przyjęcie strażaków
dostarczających kalendarze strażackie.*

oraz wsparcie finansowe.

*Życzymy wszystkim w tym roku dużo zdrowia,
zadowolenia i wszelkiej pomyślności.*

Program działania POAK w Gołkowicach na rok 2008

1. Udział członków POAK w koncercie noworocznym „Niech kolęduje z nami cała ziemia”.
2. Pomoc ubogim rodzinom w ramach programu PEAD – Bank Żywności Kraków, wspólnie z parafialnym Caritas.
3. Adoracja podczas czterdziestogodzinnego nabożeństwa – 3 lutego 2008 r.
4. Prowadzenie Drogi Krzyżowej – Wielki Post.
5. Misterium Męki Pańskiej w wykonaniu parafialnej grupy teatralnej, udział członków POAK.
6. Udział Zarządu POAK w Rekolekcjach w dniach 14-16 marca 2008 r. w Ciężkowicach.
7. Nabożeństwo POAK w dniu św. Wojciecha – 23 kwietnia 2008 r. patrona Akcji Katolickiej.
8. Zorganizowanie parafialnej Pielgrzymki Majowej i wspólna modlitwa w kaplicy w Skrudzinie.
9. Udział w II Kongresie AK Diecezji Tarnowskiej – 7 czerwca 2008 r.
10. Uczestnictwo Akcji Katolickiej w Pielgrzymce na Jasną Górę – 21 czerwca 2008 r.
11. Czynny udział członków AK w organizacji III-Festynu parafialnego – 29 czerwca 2008 r.
12. Wielki Odpust Tuchowski w dniu 2 lipca 2008 r. – uczestnictwo AK.
13. Prowadzenie modlitwy różańcowej w kościele parafialnym w Gołkowicach – październik 2008 r.
14. Organizacja wycieczki turystyczno-krajoznawczej – wrzesień 2008 r.
15. Uczestnictwo AK w dekanalnym spotkaniu modlitewno-edukacyjnym w Limanowej – październik 2008 r.
16. Uczestnictwo w uroczystościach Chrystusa Króla Wszechświata – Święto Akcji Katolickiej – Tarnów, 23 listopada 2008 r.
17. Spotkania formacyjne w oparciu o materiały AK pt. „Bądźcie uczniami Chrystusa”.
18. Wykład Pani doc. med. Stefanii Kardaszewicz (członka AK) – na temat przyczyn i skutków powstawania chorób w dzisiejszej cywilizacji.

Prezes POAK
Jan Gomółka

Sprawozdanie z działalności POAK w parafii św. Antoniego w Gołkowicach w roku 2007

Parafialny Oddział AK podejmuje wszelką działalność, której potrzebę dostrzega w swoim środowisku. W ten sposób przyczynia się bezpośrednio, bądź pośrednio do realizacji apostolskiego celu Kościoła, jakim jest ewangelizacja i uświęcenie. Funkcjonowanie AK w naszej parafii w 2007 r. przedstawiało się następująco:

NABOŻEŃSTWA WIELKOPOSTNE W NASZEJ PARAFII

DROGA KRZYŻOWA

Kościół w Gołkowicach:

piątek – godz. 18.00;

niedziela – po Mszy Św. o godz. 7.00

Kalwaryjska Droga Krzyżowa

Kaplica w Skrudzinie:

piątek - godz. 16³⁰;

niedziela – po Mszy Św. o godz. 8.00

GORZKIE ŻALE

Kościół w Gołkowicach:

niedziela - godz. 12⁰⁰ i 16⁰⁰ potem Msza Św.

Kaplica w Skrudzinie:

niedziela - godz. 14.00,

potem w Wielkim Poście Msza Św.

*Zapraszamy do udziału w nabożeństwach
pasyjnych!*

STYCZEŃ

-Wspólne spotkanie opłatkowe członków POAK i parafialnego oddziału CARITAS na plebanii.

-Przygotowanie jasełek parafialnych przez członków AK przy współudziale dzieci, młodzieży oraz osób dorosłych nie należących do AK. Wystawianie jasełek w sąsiednich parafiach. Ofiary uzyskane przeznaczono na Fundusz Budowy Kościoła

LUTY

-Zebranie sprawozdawcze POAK. Omówienie i przyjęcie programu pracy na rok 2007

-Przygotowanie i prowadzenie adoracji podczas 40 - godzinnego nabożeństwa

MARZEC

-Prowadzenie Drogi Krzyżowej w kościele

-Udział przedstawicieli POAK w rekolekcjach wielkopostnych w Ciężkowicach

KWIECIEŃ

-Przygotowanie wieczornicy w okazji II rocznicy śmierci Jana Pawła II połączonej z Misterium Męki Pańskiej przez parafialną grupę teatralną działającą pod kierunkiem p. M. Niemiec

-Udział w nabożeństwie POAK w Święto Patrona AK- Św. Wojciecha w dniu 23 kwietnia

-Wykład p. doc. Kardaszewicz na temat układu krwionośnego i pracy serca oraz profilaktyki

MAJ

-Majowa pielgrzymka do kaplicy w Skrudzinie

CZERWIEC

-Udział przedstawicieli POAK w IV Forum Ruchów, Stowarzyszeń Katolickich w Tarnowie

-Ufundowanie gongu do Kościoła przez członków POAK

-Czynny udział członków POAK w uroczystościach odpustowych i poświęceniu placu pod budowę kościoła przez Biskupa Ordynariusza Wiktora Skworca

-Parafialny etap konkursu „Anioły – Duchy Niebieskie”. Zakwalifikowanie prac do etapu diecezjalnego

-Czynny udział w organizacji festynu parafialnego, z którego dochód przekazano na Fundusz Budowy Kościoła

-Udział w uroczystościach prymicyjnych parafianina

PAŹDZIERNIK

-Prowadzenie modlitwy różańcowej w kościele przez członków POAK

-Czynny udział w uroczystości poświęcenia kaplicy w Skrudzinie

-Udział przedstawicieli POAK w spotkaniu dekanalnym AK w Nowym Sączu

LISTOPAD

-Udział przedstawicieli POAK w uroczystościach Chrystusa Króla, święto AK w Tarnowie, połączonej z wręczeniem nagród za udział w konkursie „Anioły-Duchy Niebieskie” (4 osoby z parafii nagrodzone)

-Spotkanie formacyjne na temat: „Powołanie człowieka do czynienia dobra”

GRUDZIEŃ

-Wykład p. doc. Kardaszewicz na temat nadciśnienia

-Zaangażowanie członków POAK w działalność Rady Parafialnej

Całoroczne prowadzenie akcji pomocy rodzinom biednym przez POAK i Parafialny Oddział CARITAS - rozprowadzanie żywności uzyskanej z Banku Żywności w Krakowie.

Systematycznie jest prowadzona kronika.

W roku 2007 odbyło się 8 spotkań POAK, którego działalność jest wspierana przez Asystenta Kościelnego - ks. Kazimierza Koszyka. Za Jego życzliwość i inspirację do działania Prezes AK wraz z całym oddziałem składa serdeczne podziękowanie.

Maria Masternak

Ach! Co to był za bal...!

I Bal Charytatywny 12 stycznia 2008 roku

„Utile dulci miscere” - stara rzymska maksyma nakazuje łączyć przyjemne z pożytecznym. Czerpiąc przyjemność z zabawy można gromadzić fundusze na szczytny cel.

Mając na uwadze tę właśnie dewizę **Ksiądz Proboszcz Kazimierz Koszyk, Rada Parafialna, Akcja Katolicka** oraz parafialny oddział **Caritas**

postanowili zorganizować I Bal Charytatywny i przeznaczyć zgromadzone w ten sposób fundusze na budowę nowej Świątyni. Bal odbył się 12 stycznia 2008 roku w Ośrodku Wczasowo-Kolonijnym w Gołkowicach. Do białego rana bawiło się 238 osób, a uzyskana kwota **20.030,00** złotych zaskoczyła pozytywnie wszystkich - również organizatorów. Zebranie takiej kwoty było możliwe tylko i wyłącznie dlatego, że po raz kolejny w organizację imprezy włączyła się spora grupa parafian, ludzi życzliwych, którzy poświęcili swój czas i pracę a należne gratyfikacje za wykonane prace postanowili przeznaczyć na budowę kościoła. I tak „gratis”, ale świetnie grający Zespół Muzyczny „MASTER” w składzie: **Stanisław Stawiarski, Ryszard Lorczyk, Leszek Stawiarski**, oraz **Marek i Mieczysław Garwol** tak rozbawił gości, że sala taneczna była pełna do szóstej nad ranem. Dodatkową atrakcją muzyczną tj. występ **Kapeli „Ciupaga”** z Łącka, ze specjalną dedykacją dla Księdza Proboszcza oraz wszystkich uczestników balu ufundowali **Jadwiga i Jan Gomółkowie**. Aranżację sali balowej, dekorację stołów, tworząc niezapomniany nastrój wykonali **Zofia i Mieczysław Gołdynowie** wraz z synami **Tomaszem i Grzegorzem**. W tak przygotowanej scenerii bal rozpoczął życzeniami **Ksiądz Proboszcz** a prowadzący: **Małgorzata Niemiec i Ryszard Klimek** zapraszając do wspólnej zabawy zachęcali do składania zamówień, które przyjmowały **Małgorzata Kurzeja i Danuta Pogwizd** w gustownie przygotowanym stoisku Koncertu Życzeń. Nie mogło zabraknąć też walczyka czekoladowego, który skutecznie opustoszył niejedną kieszeń efektywnie powiększając gromadzone fundusze. Znaczący wpływ na wysokość kwoty końcowej miała hojność i zaangażowanie naszych parafialnych firm gastronomicznych oraz pań pracujących w kuchni i uroczych kelnerek. Goście mogli delektować się smakiem pysznych ciast i ciasteczek przekazanych przez **Grzegorza i Marię KLAG** zaś „Chata Wiejska” przygotowana przez Firmę „RAJ”- **Andrzeja Stawiarskiego** kusila zapachem wiejskich przysmaków. W trakcie balu o podniebienia gości dbała serwując różnorodne smakołyki szefowa kuchni **Jadwiga Płata** a wraz z nią niestrudzenie pracowały **Maria Zagórowska, Małgorzata Tokarczyk, Maria Ogorzały**. W przygotowaniu kulinarne włączyły się również: **Maria Halibart, Maria Zembura, Józefa Konieczny, Teresa Janik, Celina Pasoń, Wiesława Wysopal, Małgorzata Zwolińska, Antonina Klimek, Danuta Kuczaj**. Wspomniane wcześniej uroczelne kelnerki obsługujące biesiadników to: **Małgorzata Stawiarska, Krystyna Wielosik, Jolanta Kurowska, Marzena Konieczny, Magdalena Płata, Magdalena Kuczaj, Marta Cedzidło**. O to, by każdy wrócił z balu w nakryciu, w którym przyszedł zatroszczyli się: **Józef Florek, Anita Hedwik, Michał Kachniarz**. Swoją pomocą w pracach związanych z przygotowaniem balu oraz porządkiem po balu służyli: **Stanisława Maško, Maria i Antoni Szewczyk, Małgorzata Zwolińska, Antoni Konieczny, Antoni Klag, Krzysztof Ubik**.

III Bal Seniorów 13 stycznia 2008 roku

Tradycja w naszej parafii staje się organizowane przez Księdza Proboszcza wraz z parafialnym oddziałem Caritas Spotkanie Opłatkowe tzw. Bal Seniorów. Cieszymy się, że tak liczna grupa naszych drogich Seniorów przyjęła zaproszenie i wzięła udział w tegorocznym spotkaniu. Wspólna Msza Święta, Koncert Noworoczny „ Niech kółduje z nami cała Ziemia”, życzenia, wspólny posiłek i zabawa to główne punkty programu przygotowanego dla zaproszonych Gości. Czas minął wszystkim uczestnikom w radosnej, serdecznej atmosferze. Miło było się spotkać, porozmawiać. Można było zatańczyć w rytm muzyki zespołu „MASTER”. Również Seniorzy mieli okazję zakosztować pysznych ciast i ciasteczek **Firmy KLAG (Grzegorz i Maria Klag)** a smaczne dania przygotowała **Firma RAJ (Piotr Jagieło - szef kuchni, Sylwia Sadowska, Rafał Jagieło, Barbara Jagieło, Anna Stawiarska, Teresa Kamińska, Agata Garwol, Agnieszka Marczyk, Anna Lorek)**. Również w przygotowanie tego spotkania oprócz mocno zaangażowanych Pań z Caritasu włączyła się grupa parafian (Siostry

Zakonne, Sołtysi, Michał Bodziony, Antonina Klimek, Leszek Stawiarski, Stanisław Stawiarski, Ryszard Lorczyk).

O porządek i bezpieczeństwo zarówno na Balu Charytatywnym jak i Balu Seniorów zadbał sam prezes OSP **Antoni Majerski** oraz strażacy: **Stanisław Bieryt i Łukasz Niemiec**.

Pełną dokumentację fotograficzną z obu Balów wykonał **Grzegorz Gorcowski**.

W organizacji imprez swój udział mieli liczni sponsorzy:

- PHU PAJOR – Tomasz Pajor z Nowego Sącza
- Okręgowa Spółdzielnia Mleczarska z Nowego Sącza
- PPHU AGRO - HURT Sp. j. Waldemar, Piotr, Paweł Wideł
- Zakład Masarski SZUBRYT z Chełmca
- PHU BAJER – Zofia Kos, Kazimierz Śliwa, Jan Kos z Nowego Sącza
- Piekarnia HOPEK ze Starego Sącza
- Gospodarstwo Drobiarskie Renata Poręba z Szymbarku
- Michał Ogorzały z Inwałdu
- FUH POLWID - Paweł Pawlik
- RENEX - Firma handlowa – Renata Stolarska
- GOMIX – Zofia i Mieczysław Gołdynowie
- Krzysztof Ubik
- Piotr Stawiarski
- KLAG – Grzegorz Klag
- Firma Gastronomiczna RAJ - Andrzej Stawiarski
- Ferma Drobiu – Andrzej Zych

Komitet Organizacyjny w składzie:

Ks. Proboszcz Kazimierz Koszyk, Małgorzata Niemiec, Andrzej Zych, Bogusława i Grzegorz Niesporkowie, Zofia i Mieczysław Gołdynowie, Grzegorz Klag, Andrzej Stawiarski, Jadwiga Plata, Antoni Majerski, Danuta Pogwizd, Danuta Rams, Wanda Ubik, Marcjanna Bodziony, Józef Florek, Stanisław Olszowski, Mieczysław Szewczyk, Andrzej Kuczaj

serdecznie dziękuje wszystkim, którzy zaangażowali się w przygotowanie I Balu Charytatywnego i Balu Seniorów. Dziękujemy również tym, którzy wzięli udział w organizowanych imprezach.

Niech nam wszystkim Bóg błogosławi na każdy dzień i na każdy trud związany z budowaniem Jego Świątyni i sprawianiem radości tym, którzy jej potrzebują.

**Z całego serca
WSZYSTKIM SZCZĘŚĆ BOŻE!**

W imieniu Komitetu Organizacyjnego
Małgorzata Niemiec

Jezu zostań

Radość rwie serca komnaty
stan ducha powity w biel
i kroplę sprawiedliwą
ciężarem krzyża ugiętą
pojąć, zatrzymać,
nasyć po brzegi,
czy zdołam tyle?
tak – bardzo chcę
Jezu – zostań
w ubranko życia odziany,
tajemny Święty.

Krzyż

Spójrz – w mgle krzyż owiany bielą
tajemnicą, spojrzeniem bliźniego
czas wędrówki wypełnia,
niesie miłość – siebie samego

kształtny tłum w dali
pieczęcią myśli toruje drogę
czas, wskazówką życia
kreśli bram przestroge

unieś radość z krzyża
patrz na serc miliony ludzi
niechaj cię czas nie cofnie
wiarę w sercu obudzi.

go-ja

**Grupa Teatralna
Parafii Świętego Antoniego
w Gołkowicach
wraz z Księdzem Proboszczem**

SERDECZNIE ZAPRASZAJĄ

NA

**PREMIERĘ
MISTERIUM MĘKI, ŚMIERCI
I ZMARTWYCHWSTANIA
PAŃSKIEGO**

w dziewięciu aktach,

która odbędzie się
w Kościele Parafialnym
p.w. Świętego Antoniego Padewskiego
w Gołkowicach,
w niedzielę 2 MARCA 2008 roku.

Organizacja Drogi Krzyżowej

❖ KAPLICA W SKRUDZINIE:

DATA	PRZYGOTOWANIE
8 LUTEGO	Ks. Katecheta
15 LUTEGO	Siostra Marzena
22 LUTEGO	Ks. Proboszcz
29 LUTEGO	Akcja Katolicka
7 MARCA	Siostra Marzena
14 MARCA	Ks. Proboszcz

❖ KOŚCIÓŁ W GOŁKOWICACH:

DATA	PRZYGOTOWANIE
8 LUTEGO	Siostra Marzena
15 LUTEGO	Siostra Agata
22 LUTEGO	Ks. Proboszcz
29 LUTEGO	Akcja Katolicka - Pan Jan Gomółka
7 MARCA	Lektorzy i ministranci
14 MARCA	Młodzież klas III Gimnazjum

W Środę Popielcową weszliśmy w okres Wielkiego Postu, czas przygotowania do przeżycia wielkich Tajemnic naszej wiary – Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Pana Jezusa Chrystusa. Jednym z elementów przygotowań będą zbliżające się rekolekcje parafialne.

Swoje rekolekcje w Gródku n/Dunajcem przeżyli niedawno przygotowujący się do przyjęcia Sakramentu Bierzmowania uczniowie klas III Gimnazjum im. Jana Pawła II w Gołkowicach. Może ich refleksje na ten temat skłonią nas wszystkich do lepszego przeżycia parafialnych ćwiczeń duchowych.

Rekolekcje to czas, kiedy można bliżej poznać Boga i samego siebie. To przede wszystkim czas modlitwy.

Stawiam pytanie: Ale dlaczego modlitwa? Dlaczego codzienna modlitwa? Po co ta konieczność systematycznego stawania w obecności Bożej, jednoczenia się z Tym, który jest Miłością? Odpowiedź jest prosta: żeby nie przegrać życia, które

jest największą wartością.

Wciąż słyszę w głębi serca treść zdań usłyszanych w tych szczególnych dniach: „Nie bój się modlić. Spróbuj stanąć przed Nim, nie słysząc. W zupełnej ciszy trwać przed Nim – bez słowa. Wygraj Życie.” Uświadomiłam sobie, że najcenniejsze są w każdym dniu te chwile, gdy czuję Jego obecność. Gdy wiem, że nie jestem sama, gdy mam pewność, że Bóg mnie słucha.

Podczas adoracji Najświętszego Sakramentu i Eucharystii zdałam sobie sprawę, że czym lepsza moja modlitwa, tym lepsze moje życie. Czym lepsze moje życie, tym lepsza moja Msza Święta. Im lepsza moja Msza Święta – im lepiej się jednoczę z Bogiem, tym więcej mam miłości, pokoju, ciszy, wolności i prawdy.

Potrzebuję modlitwy, ale jednak boję się modlić. Boję się stanąć twarzą w twarz, oko w oko, aby nie usłyszeć tego, czego słyszeć nie chcę. Rekolekcje nauczyły mnie rozmowy z Panem Bogiem. Teraz w trudnych chwilach powtarzam sobie jedno zdanie: „Nie bój się Boga, bo On jest Miłością.”

Msza Święta stała się dla mnie najświętszą modlitwą, największą ofiarą i najpiękniejszym dziękczynieniem. Mimo, że znam obrzędy Eucharystii, powoli na nowo odkrywam ich znaczenie, treść, tajemnicę, ponieważ za każdym razem jestem inna, z kolejnymi problemami, trudnościami, osiągnięciami. Tylko w czasie modlitwy usłyszę to, czego jeszcze nie słyszałam, zobaczę to, czego jeszcze nie widziałam, przeżyję to, czego nie przeżyłam i nie zgubię się w rytmie moich codziennych spraw, gdyż Bóg jest ze mną wszędzie, o każdej porze dnia i nocy.

Dziękuję osobom, które pomogły mi przeżyć te piękne chwile i wejść na drogę prowadzącą do nieba.

Beata

Rekolekcje to czas przemiany swojego życia na lepsze i refleksji nad sobą. Podczas tych dni powinniśmy doskonalić siebie, zastanawiać się nad tym, jak lepiej naśladować Chrystusa. On podpowiada każdemu z nas, co czynić, by stać się dobrym człowiekiem i dobrym Chrześcijaninem. We wsłuchiowaniu się w Jego wskazówki pomaga nam modlitwa. Im lepiej się modlimy, tym łatwiej jest nam rozumieć Boże działanie.

Ludzie często boją się rekolekcji, uważając je za czas sądu i kary, a nie przemiany i odnowy. Powodem tego strachu są grzechy plamiące sumienie każdego z nas. Mylnie uważamy, że ukrywając je przed światem, ukrywamy je też przed Bogiem.

By owocnie przeżywać czas rekolekcji trzeba otworzyć się na to, co Bóg chce nam powiedzieć i spojrzeć w głąb samego siebie.

Starajmy się nie zmarnować rekolekcji, czasu modlitwy i skupienia nad samym sobą. Przeżyjmy je jak najgłębiej, bo to szansa, którą kolejny raz daje nam Bóg.

uczennica klasy III

Mijają właśnie dwa lata odkąd w Starym Sączu rozpoczęło swą działalność Stowarzyszenie na Rzecz Osób Niepełnosprawnych „Gniazdo”. Dawne marzenia stały się rzeczywistością i dzięki naszej inicjatywie od 21 grudnia 2007 roku działa Środowiskowy Dom Samopomocy w Cyganowicach. Kiludziesięciu podopiecznych

może codziennie przebywać pod fachową opieką i uczestniczyć w atrakcyjnych zajęciach. Zachęcamy gorąco tych, którzy - być może z przyzwyczajenia, braku odwagi, czy chęci zmian pozostają gdzieś w czterech ścianach Państwa domów – aby dołączyli do naszej wspólnoty.

Mając na uwadze czas składania zeznań podatkowych, a co za tym idzie możliwość przekazania 1% podatku dochodowego na rzecz organizacji pożytku publicznego, zachęcamy państwa do tego drobnego gestu na rzecz niepełnosprawnych z naszego terenu. Dzięki wpłatom przekazanym nam w minionym roku oraz serdecznej Państwa hojności mogliśmy zorganizować naszym podopiecznym wiele ciekawych imprez, dając im radość, której wyrazem były uśmiechy na ich twarzach.

Liczymy na Państwa życzliwość i już teraz dziękujemy nie tylko tym, którzy wspierają nas finansowo ale i tym, którzy są z nami i pozostają przychylni naszej działalności.

Anna Górz
Stowarzyszenie na Rzecz Osób
Niepełnosprawnych
„Gniazdo”

ul. Rynek 5
33-340 Stary Sącz
nr konta: 33 8816 0001 2001 0002 6619 0001
NIP: 7343165164
Regon: 120256347
KRS: 0000254637

Wielki entuzjasta misji
bl. o. Paweł Manna
(17.01. – wspomnienie liturgiczne)

„Jedynie święci mogą dokonywać wielkich i trwałych dzieł, takich dzieł dokonują jedynie kapłani napełnieni Duchem Świętym” (o. Paweł Manna)

Tak kiedyś powiedział o. Paweł Manna, założyciel Unii Misyjnej Duchowieństwa – wielkiego dzieła o zasięgu uniwersalnym – i może nawet nie podejrzewał, że te słowa przyszłe pokolenia odniosą do jego własnej osoby.

O. Paweł Manna – włoski kapłan (1872 – 1952), beatyfikowany 4.11.2001r. – już we wczesnej młodości całym sercem odpowiedział na Chrystusowe wezwanie do głoszenia Dobrej Nowiny całemu światu. A zaczęło się od lektury misyjnego czasopisma. Kiedyś jako student natknął się na czasopismo „Misje katolickie”. Idea udziału w misji Chrystusa urzekła go. W jego sercu pojawiło się pragnienie oddania swojego życia Chrystusowi i dziełu ewangelizacji. Wysłał prośbę o przyjęcie do wydającego to pismo Instytutu Misji Zagranicznych w Mediolanie. Po wstąpieniu do Instytutu, już jako kleryk brał udział w redagowaniu tego misyjnego czasopisma poprzez tłumaczeniu wielu artykułów. Redagował je też przez pewien czas po przyjęciu święceń kapłańskich.

Jednakże jego największym marzeniem była praca na misjach. Stał też rok po święceniach władze zakonne posyłają go do misjonarskiej pracy w Birnie. Ma 23 lata.

Wkrótce ten młody kapłan okazuje się wspaniałym misjonarzem. Zakłada nowe stacje misyjne, gdzie stara się głosić Dobrą Nowinę w

sposób dostosowany do mentalności swoich słuchaczy, leczący chorych, wspomaga potrzebujących. Szybko odkrywa zdolności w zakresie uczenia się języków obcych i umiejętności dostosowania swojej misjonarskiej posługi do zwyczajów i kultury azjatyckiego ludu. Zaczęły się coraz liczniejsze nawrócenia. I nie był to tylko jakiś spektakularny sukces misjonarski. U podstaw bowiem wielu autentycznych nawróceń nie leżały zdolności, jakimi ten zapalony misjonarz był obdarzony ale jego głęboka wiara w Chrystusa. Świadectwem tego jest wypowiedziane przez niego wiele lat później stwierdzenie:

„Kapłan, który nie jest święty, nie ma łaski uświęcania, nawet gdy ma wiele zdolności i czyni wokół swojej osoby wiele hałasu. Umiłowani kapłani, bądźcie świętymi!”

Po sześciu latach apostołowania o. Manna poważnie zapada na zdrowiu. Kolejne sześć lat to czas jego heroicznych powrotów do pracy misjonarskiej. Jednak w 1907 r. musiał opuścić swoją misyjną placówkę definitywnie. Jako gruźlik poczuł się „misjonarzem spalonym”, kimś pokonanym, nie mającym żadnych perspektyw realizacji swojego misjonarskiego powołania. I wtedy tego entuzjastę głoszenia Chrystusa całemu światu, który kiedyś wyznał, że na misjach – otwierały się prawie nieograniczone możliwości nawróceń, po większej części, niestety, zmarnowanych z braku rąk do pracy i środków – w sposób szczególny zaczęła boleć obojętność katolików w odniesieniu do dzieła ewangelizacji. Z jego kapłańskiej gorliwości o zbawienie dusz zrodziło się w tej sytuacji pragnienie budzenia bądź umacniania wielkiej żarliwości u wszystkich kapłanów i wszystkich uczniów Chrystusa. Zaczął pisać. W rozlicznych publikacjach pytał:

„Dlaczego świat chrześcijański żyje spokojnie, ignorując pierwszy obowiązek Kościoła?”

Z wielką żarliwością przekonywał, że –

„żaden katolik nie może pozostawać obojętny wobec tego zadania pod pretekstem, że to nie jego sprawa. Być katolikiem, a nie pracować czynnie nie tylko nad zachowaniem, ale i nad rozkrzewianiem wiary, znaczący nie rozumieć nic z Ewangeli”.

Szczególną inicjatywą podjętą w tym czasie przez o. Mannę było powołanie w 1916 r. Unii Misyjnej Duchowieństwa, której zadaniem miało być stałe odnawianie gorliwości duchowieństwa i wzbudzanie w jego szeregach większej troski o zbawienie świata. Unia, jakiej pragnął o. Manna, to:

„zrzeszenie gorliwych kapłanów, zdecydowanych popierać wszelkie dzieła zmierzające do szerzenia Ewangelii wśród niechrześcijan”.

Po pewnym czasie zrzeszenie to miało odrywać znaczącą rolę w całym Kościele i w 1956 r. podniesione zostało przez papieża Piusa XII do rangi jednego z czterech **Papieskich Dzieł Misyjnych**. Praca redakcyjna i pisarska, głoszenie konferencji i przewodniczenie działalności Unii Misyjnej Duchowieństwa to wszystko było dla o. Manna za mało. Szczególnym pragnieniem jego serca było zdobywanie powołań misyjnych. O tym, jak ważna była dla niego sprawa powołań, świadczy jego spontaniczna wypowiedź:

„Nie to jest ważne, ile uzyska się pieniędzy i zrozumienia dla misji. Jeśli się nie zdobędzie powołań, nie ma się niczego. Jedną z najważniejszych trosk kapłana kochającego Jezusa Chrystusa winno być wzbudzanie powołań i kierowanie ich na potrzeby misji”.

W kontekście tej wypowiedzi nie dziwią kolejne „zaskakujące” pomysły o. Manna. W 1918 r. zaczęło wychodzić pismo zatytułowane „Italia Missionaria” i wkrótce spotkało się z wielkim zainteresowaniem młodych. Wzbudziło ono bądź umocniło wiele powołań.

Jeszcze w wieku 72 lat ten entuzjasta misji, o którym jeden ze współbraci powiedział, że „prawie każdego ranka budził się z nową ideą”, zainicjował kolejne pismo misyjne: „Przyjdź Królestwo Twoje”. Wiele przemyśleń dotyczących ewangelizacyjnego posłannictwa Kościoła zawarł też w publikacjach książkowych. Ostatnią książkę opublikował w wieku 78 lat.

Tak liczne misyjne przedsięwzięcia o. Manna to swoiste wołanie człowieka doznającego głębokiej udręki z powodu świata pozostającego wciąż daleko od Chrystusa do tych, którym ten fakt nigdy nie zaprzętnął ni głowy, ni serca. Niech jego słowa wzbudzą i w nas refleksję nad naszą chrześcijańską postawą!

„Świat nie nawraca się, nie zmierza w kierunku Boga, ponieważ my – ludzie Kościoła – nie jesteśmy jeszcze całkowicie nawróceni i brakuje nam dobrej woli. aby oddać się Bogu całkowicie”.

opr. s. Marzena

na podst.: PDM, Gdy otrzymacie Jego moc, W-wa 2003.

150 rocznica objawień Matki Bożej w Lourdes 1858 – 2008

Zbliża się 150-lecie objawień maryjnych w Lourdes. Z tej okazji Ojciec Święty udzielił odpustu zupełnego. Na całym świecie będzie go można uzyskać w sam dzień rocznicy, czyli 11 lutego 2008 roku, oraz przez całą poprzedzającą go nowennę tj. od 2 do 11 lutego. W sanktuarium w Lourdes uzyskanie odpustu będzie możliwe codziennie przez cały obchodzony tam rok jubileuszowy, który rozpoczął się 8 grudnia, czyli w uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny i potrwa do 8 grudnia 2008 roku.

Odpust zupełny otrzymuje się pod zwykłymi warunkami spowiedzi sakramentalnej, komunii eucharystycznej i modlitwy w intencjach Ojca Świętego. W Lourdes można go uzyskać codziennie przez cały rok jubileuszowy, modląc się tam w 4 miejscach. Dekret Penitencjarii Apostolskiej proponuje jako najodpowiedniejszą taką kolejność ich odwiedzania: miejsce chrztu św. Bernadetty, jej dom rodzinny, Grota Massabielska, gdzie miała objawienia, oraz kaplica hospicjum, w której przystąpiła do pierwszej komunii. W każdym z nich należy zatrzymać się z pobożnym skupieniem, odmawiając na zakończenie „Ojcze nasz”, wyznanie wiary i specjalną modlitwę jubileuszową, albo jakies inne wezwanie maryjne. Dla uzyskania odpustu zupełnego w dniach od 2 do 11 lutego 2008 roku, oprócz zwykłych warunków spowiedzi, komunii i modlitwy w intencjach papieskich, należy pobożnie nawiedzić wizerunek Matki Bożej z Lourdes, wystawiony do czci publicznej w jakimkolwiek kościele, kaplicy, grocie czy innym godnym miejscu. Odpust zupełny mogą wówczas uzyskać również osoby nie mogące z powodu choroby, wieku czy innych uzasadnionych przyczyn wyjść z domu. Odwiedzają one wtedy w duchu wspomniane miejsca, odmawiając przepisane modlitwy i postanawiając spełnić 3 zwykłe warunki odpustu, gdy to będzie możliwe.

Kulminacyjnym punktem uroczystości jubileuszowych w Lourdes będzie międzynarodowy kongres mariologiczny i maryjny we wrześniu (4-8) 2008 roku. Pragnienie udziału w uroczystościach rocznicowych wyraził Benedykt XVI.

Lourdes to miasto i gmina w południowo-zachodniej Francji liczące około 16 tys. mieszkańców, położone malowniczo u podnóża Pirenejów, nad rzeką Gave de Pau. W tym to miejscu, przed 150 laty 14-letniej wówczas Bernadette Soubirous zechciała ukazać się Najświętsza Maria Panna objawiając się jej w tajemniczy Niepokalanego Poczęcia. Maryja wybrała to, *co biedne i małe w oczach świata, co przed nim ukryte*, by ukazać swą wielką tajemnicę i dać grzesznemu światu szansę powrotu do Boga. W skalnej grocie Massabielle Maryja ukazała się Bernadette w 1858 roku kilkanaście razy: **11, 14, 18, 19, 20, 21, 23, 24, 25, 27 i 28 lutego, 1, 2, 3, 4 i 25 marca, 7 kwietnia** oraz **16 lipca**. Podczas kolejnych spotkań powtarzała wielokrotnie: **„Proście Boga o nawrócenie grzeszników”** i wołała: **„Pokuty! Pokuty! Pokuty!”**. Wreszcie na wyraźne pytanie Bernadette powiedziała o sobie: **„Jestem Niepokalane Poczęcie”** (dogmat o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny został ogłoszony przez Kościół 4 lata wcześniej i Bernadette nic o nim nie wiedziała). Aktualność wezwań Matki Boga potwierdzają do dziś licznie odwiedzający sanktuarium pielgrzymi, szukający u Maryi pociechy, pomocy, łaski nawrócenia, odczucia bliskości Boga i bliźnich. Rocznie do tego górskiego sanktuarium przybywa około 7 mln osób z całego świata.

25 lutego 1858 roku zgromadzeni w grocie zobaczyli, jak Bernadette klęka i całuje ziemię. Wpadli w zdumienie. Dziewczynka przesuwała się na kolanach w stronę rzeki, a następnie groty, w której schyliła się i wydrążyła dołek w suchej ziemi. Po chwili nabrała wody i podniosła do ust. „Idź do źródła, napij się z niego i obmyj się” – te słowa usłyszała Bernadette od Pięknej Pani. Woda ze źródła ma charakter znaku. To nie ona uzdrawia, lecz Pan Bóg za wstawiennictwem Matki Najświętszej działa w człowieku, który z wiarą i nadzieją zanurza się w wodzie. Z tą samą wiarą i nadzieją cierpiący przyjmują Sakrament Namaszczenia Chorych. Wielu odczuwa poprawę stanu zdrowia. Liczne serca otwierają się na Boga i ludzi. Przeżywają „uzdrowienie” duszy.

W 1874 roku w miejscu objawień wzniesiono statwę Madonny. Matka Boża, którą dane było oglądać prostej dziewczynie z górskiej wioski, *„Wyglądała na szesnastoletnią, miała suknię białą, ściśniętą w pasie niebieską wstążką związaną z przodu, sięgającą prawie do stóp. Na głowie welon, spod którego zaledwie widać było włosy. Na bosych*

stopach połyskiwały złote róże. W prawym ręku trzymała różaniec z białych ziarenek, połączonych złotym łańcuszkiem." Jej życzeniem, jak przekazała Bernadetta było wybudowanie na skale ponad grotą kościoła. Chciała również, aby ludzie przychodzili w to miejsce z procesją wraz ze swoimi duchownymi.

Spełniając to życzenie zbudowano piękną bazylikę w stylu neogotyckim pod wezwaniem Niepokalanej Poczęcia. Została ona uroczystie poświęcona w roku 1871. Gdy w krótkim czasie okazała się za mała dla coraz liczniejszych rzesz pielgrzymów, zbudowano przed nią, poniżej, drugą bazylikę w stylu romańsko-bizantyjskim, pod wezwaniem Matki Bożej Różańcowej, którą poświęcono w roku 1087. Składa się ona z 15 kaplic, przedstawiających wszystkie tajemnice różańca w obrazach mozaikowych. Pierwszym miejscem, ku któremu zdążają pielgrzymi, jest Grota w której Matka Boża objawiła się Bernadecie. W roku 1864 umieszczono w Grocie figurkę Matki Bożej, wykonaną z białego marmuru przez naszego rodaka - artystę Fabischa według wskazówek Bernadetty.

Po objawieniach, Bernadetta mieszkając w Lourdes uczęszczała do szkoły i chętnie opowiadała o swoich spotkaniach z Maryją. Często uczestniczyła w uroczystościach przy grocie, wmieszana w tłum, aby nie zwracać na siebie uwagi. Mając 22 lata wstąpiła do klasztoru w Nevers, przyjmując zakonne imię Maria-Bernarda.

pryjmując zakonne imię Maria-Bernarda. Nie oszczędzając siebie pracowała jako pielęgniarka do roku 1875. Swoje liczne cierpienia i choroby przyjmowała z pokorą wierząc, że tego właśnie dla dobra innych, potrzebują od niej

Matka Boża i Jej Syn. Zmarła 16 kwietnia 1879. Miała 35 lat. Pochowano ją w podziemiach kaplicy w ogrodzie klasztornym. Papież Pius XI w dniu 14 czerwca 1925 r. zaliczył Bernadettę w poczet błogosławionych. Uroczystość kanonizacyjna odbyła się w Bazylice św. Piotra w Rzymie dnia 8 grudnia 1933 r. W kaplicy klasztoru św. Gilgarda w Nevers nietknięte przez czas ciało Bernadetty znajduje się we wspaniałym relikwiarzu. Leży tu z uśmiechem na ustach, trzymając w rękach różaniec.

W Lourdes oprócz uzdrowień miało miejsce szereg nawróceń. Wielu ateistów i niedowiarków zwróciło się do Boga. Jednym z nich był lekarz, dr Agostino Gemelli. Pobyt w Lourdes i wrażenia, jakich tam doznał spowodowały, że się nawrócił. Wstąpił on do zakonu franciszkanów, a swój majątek przeznaczył na ufundowanie kliniki w Rzymie. W klinice tej kilkakrotnie, m.in. po zamachu na swe życie leczony był Ojciec Święty Jan Paweł II.

Po górach, dolinach

I Po górach, dolinach rozlega się dzwon, Anielskie witanie ludziom głosi on:

Ref.: Ave, Ave, Ave Maryja,
Zdrowaś, Zdrowaś, Zdrowaś Maryja.

II Bernadka dziewczynka szła po drzewo w las,
Anioł ją tam wiedzie, Bóg sam wybrał czas. **Ref.**

III Modlitwę serdeczną szepczą usta jej:
"Zdrowaś bądź, Panienko, łaski na nas zlej". **Ref.**

IV "Pokornej mej prośbie odpowiedź swą daj:
Kto jesteś, o Pani, przed nami nie taj". **Ref.**

V Klęczącej Bernadce rzekła Pani ta:
"Poczęciem Niepokalany jestem Ja". **Ref.**

VI O gwiazdo najświętsza wiedz nas w niebios kraj.
I wieczną szczęśliwość, o Boże, nam daj. **Ref.**

Jan Paweł II w Lourdes

W dniach 14 - 15 sierpnia 1983 roku przybył do Lourdes Ojciec Święty Jan Paweł II. Wieczorem w sanktuarium objawień Jan Paweł II mówił o prześladowaniu Kościoła. „(...) *Prześladowania za wiarę są niejednokrotnie podobne do tych, które martyrologium Kościoła już opisywało w przeszłości. Przyjmują one formy dyskryminacji wierzących i całej wspólnoty Kościoła. Te różnorodne formy dyskryminacji są nieraz stosowane, pomimo równoczesnego uznawania prawa do wolności religijnej i do wolności sumienia tak przez prawodawstwo różnych krajów, jak i przez dokumenty o charakterze międzynarodowym. (...) Dzisiaj do uwięzienia, do obozów internowania albo ciężkich robót, do wygnania z własnej ojczyzny dołączają się inne kary, mniej może zauważalne, niemniej bardzo dotkliwe: nie chodzi już o śmierć krwawą, ale o jakąś śmierć obywatelską, chodzi już nie tyle o odosobnienie w więzieniu czy w obozie, ile o stałe ograniczenie wolności osobistej bądź o dyskryminację społeczną.*

(...)Chodzi też o rodziców, którym odmawia się możliwości wychowania dzieci w duchu wiary. Chodzi także o tych mężczyzn i kobiety, pracowników fizycznych, umysłowych oraz ludzi różnych zawodów, którzy przez sam fakt, że są wierzącymi stają wobec ryzyka bycia pozbawionym obiecującej przyszłości tak w ich karierze, jak i w ich studiach. (...)

O Matko Chrystusowa, Ty, która stoisz u stóp krzyża Twego Syna, bądź szczególnie bliska tym, którzy cierpią z powodu prześladowań w dzisiejszym świecie. Niech Twoja macierzyńska obecność wesprze ich w znoszeniu cierpień i odnoszeniu zwycięstwa poprzez krzyż!"

Światowy Dzień Chorego

Światowy Dzień Chorego ustanowił Jan Paweł II wyznaczając na obchody tego Dnia 11 lutego, ze względu na przypadające wtedy wspomnienie Matki Bożej z Lourdes. Swoją decyzją Jan Paweł II zwrócił uwagę na to, że każda choroba jest wzięciem na siebie Krzyża Jezusa Chrystusa. Jest to wielkie doświadczenie uświadamiające człowiekowi jego słabość, ograniczenia i zależność od drugiego człowieka. Bywa powodem buntu i zwątpienia, ale zdarza się i tak, że chory w swoim cierpieniu zaczyna poszukiwać Boga. Rokrocznie obchodzony Dzień Chorego jest czasem modlitwy za chorych, przypomina nam o ich należytych traktowaniu. Kościół otacza także w tym dniu swoją modlitwą tych wszystkich, którzy pomagają ulżyć w cierpieniu: lekarzy, pielęgniarki, personel medyczny i wolontariuszy.

Porąbka Uszewska polskie Lourdes

W naszej diecezji, na ziemi tarnowskiej cześć Matce Bożej z Lourdes jest oddawana od roku 1904. Parafia w Porąbce Uszewskiej zaprasza czcicieli Maryi nie tylko do kościoła parafialnego, ale także do groty zbudowanej na wzór tej, w której Matka Boga przebywała i rozmawiała z prostą wiejską dziewczyną.

Inicjatorem budowy Groty Matki Bożej z Lourdes był Ks. Jan Palka, ówczesny wikariusz parafii w Porąbce Uszewskiej, który około 1900 roku odbył pielgrzymkę do Lourdes. Grota wzniesiono na zboczu wzgórza Godów, obok starego drewnianego kościoła. We wnętrzu groty, w jego centralnej części w półkolistej wnęce znajduje się miniaturowa figura Niepokalanej. Po prawej stronie budowli, nad sklepieniem Groty, w głębokiej niszy, została umieszczona figura Matki Bożej Niepokalanej, wykonana przez artystę rzeźbiarza - Józefa Kuleszę z Krakowa. Po lewej stronie, przy ołtarzyku Bernadetty znajduje się studzienka, z której pielgrzymi mogą zebrać wodę.

Latem 1904 roku ukończono podstawowe prace przy budowie. Dnia 8 grudnia tegoż roku, w 50. rocznicę ogłoszenia dogmatu o Niepokalany Poczęciu Najświętszej Maryi Panny, Ks. Józef Bąba z Tarnowa, dokonał poświęcenia wybudowanej Groty. Od 1969 roku wierni mogą zyskiwać odpust w uroczystość Najświętszej Maryi Panny Różańcowej, obchodzoną tu w pierwszą niedzielę października w Grocie lub w razie niepogody w kościele parafialnym. Od 1987 roku w Sanktuarium organizowane są pielgrzymki autokarowe do Lourdes. Podczas pielgrzymki realizowany jest specjalny program rekolekcyjny. Pielgrzymki zainicjował i do obecnej pory prowadzi Ks. Prałat Czesław Konwent.

Zwyczaj organizowania Dnia Chorego w Sanktuarium NMP z Lourdes w Porąbce Uszewskiej sięga lat dwudziestych XX wieku. Na kilka lat przed II wojną światową spotkania z chorymi odbywały się w bogatej oprawie artystycznej. Obecnie, co roku w dzień odpustu różańcowego, tj. w pierwszą niedzielę października, w godzinach popołudniowych odbywa się Msza św. połączona z procesją i specjalnym błogosławieństwem, udzielanym każdemu choremu na wzór błogosławieństwa w Lourdes. W nabożeństwie przeznaczonym dla chorych i starszych z całej okolicy, bierze udział kilkaset osób, a liczba ich z roku na rok wzrasta. Grota w Porąbce Uszewskiej stała się miejscem diecezjalnych obchodów Światowego Dnia Chorego.

Począwszy od 1957 roku, w rocznicę pierwszych objawień Niepokalanej w Lourdes 11 lutego, w kościele odprawiana jest uroczysta Msza św., a następnie odbywa się procesja modlitewna z lampionami do Groty i nabożeństwo do Matki Bożej. Od maja do października w każdą środę wieczorem (o ile pozwala pogoda) odprawiana jest w Grocie Nowenna do Matki Bożej. Dnia 8 grudnia 2003 r. Biskup Ordynariusz Wiktor Skworec wydał dekret, w którym Grotę uczynił Sanktuarium z możliwością zyskiwania odpustów przez przybywających pielgrzymów, by uczcić Niepokalaną z Lourdes w Porąbce Uszewskiej.

Opracowanie na podstawie:
strony internetowej Radia Watykańskiego,
strony internetowej Sanktuarium w Porąbce Uszewskiej,
strony internetowej Vox Domini,
Wikipedii – encyklopedii internetowej
i innych
A. i G. Gorczyński

* * ZIMOWE SZALEŃSTWO * *

❄️ W SZCZAWNICY ❄️

28 stycznia rozpoczęły się upragnione ferie. Czas wolny, czas odpoczynku... My jednak postanowiliśmy spędzić te dni bardzo aktywnie.

Nasza Grupa Apostolska wraz z księdzem Katechetą udała się na pięciodniowy wypad do centrum zimowego szaleństwa - Szczawnicy. Dzięki życzliwości naszych parafian dostaliśmy się na miejsce użyzonymi samochodami. Bóg zapłać im za to! Zakwaterowaliśmy się w domu rekolekcyjnym Ruchu Światło- Życie przy kościele parafialnym pod wezwaniem Świętego Wojciecha w Szczawnicy, gdzie zostaliśmy bardzo mile przyjęci. Teraz kilka słów o naszym pobycie.

Codziennie wstawaliśmy o siódmej rano, gdyż za chwilę wszyscy spieszyliśmy na Mszę Świętą odprawianą w tamtejszej kaplicy, tylko dla nas. Nasza modlitwa była upiększana dźwiękiem gitary, na której tak pięknie grał pan Andrzej - nasz drugi opiekun. Wspólna modlitwa i śpiewy dawały nam siłę na jak najowocniejsze przeżycie każdego dnia. Po błogosławieństwie i krótkiej indywidualnej modlitwie, udawaliśmy się na śniadanie, a następnie...

To były niezapomniane ferie. Przez trzy dni próbowaliśmy swoich sił na stoku. Choć początki nie były łatwe, gdyż część osób mała po raz pierwszy narty na nogach, z dnia na dzień było coraz lepiej. Niektórzy tak szybko zaaklimatyzowali się na dwóch deskach, że nie było dla nich problemem zjechać z dość szybkiego dwukilometrowego odcinka, a nawet tzw. „giganta”. Wyciąg orczykowy to też nie lada wyzwanie. Jeden niewłaściwy ruch i już można było się znaleźć pod nim. Ale nie było tak źle. Mimo drobnych potłuczeń, naciągniętych mięśni wszyscy byli zadowoleni. Pozostały czas spędziliśmy równie interesująco, a mianowicie na pieszej wycieczce na Słowację. Z mapą w rękę przemierzaliśmy górskie szlaki. Jednym razem była to prosta droga, innym zaś leśne ścieżki ze śniegiem po kolana. Dookoła otaczał nas niecodzienny krajobraz. Najpierw góry, las, potem widok małej słowackiej miejscowości. Tak blisko nas, a taka odmienna kultura, inni ludzie... Jak widać nie trzeba daleko szukać, by zobaczyć coś interesującego i niespotykanego. Wędrówka zajęła nam cały dzień, aż do zmroku. Wszyscy bardzo zmęczeni powróciliśmy do domu, gdzie czekała nas wspaniała kolacja przygotowana przez panie gospodynie.

Zawsze wieczorem, zazwyczaj o godzinie 20.30 przychodziliśmy do naszego „Domowego Kościoła”, gdzie wspólnie modliliśmy się przed Najświętszym Sakramentem. Następnie przychodziliśmy do swoich pokoi, lub siadaliśmy wszyscy przy stole na korytarzu, żeby zagrać w karty, jeszcze porozmawiać i pośmiać się. Jak to zwykle bywa, o

godzinie dwudziestej drugiej musiała panować idealna cisza, a my z głowami pełnymi wrażeń nie mogliśmy spać. Każdy chciałby jeszcze coś opowiedzieć, ale no cóż, jak dyscyplina to dyscyplina.

Najgorszy był dzień wyjazdu. Wszystkim kręciła się łza na myśl, że trzeba już stamtąd odjechać. Po ostatnim razem spożyłym śniadaniu, z plecakami na plecach opuściliśmy Szczawnicę.

I tak pokrótce opisaliśmy pięć dni szaleństwa, pięć dni radości, pięć dni z Bogiem... Na pewno będziemy długo pamiętać te chwile. Mamy oczywiście nadzieję, że nie był to nasz ostatni wspólny wypad a następne będą jeszcze lepsze od tego. Zachęcamy również innych, by nie siedzieli w domu, a wyszli gdzieś, nie koniecznie daleko, bo jak widać wystarczy przejechać parę kilometrów by dobrze się bawić.

Szczególne podziękowania składamy ks. Krzysztofowi, który poświęcił dla nas mnóstwo swojego cennego czasu i zawsze stara się, żeby było fajnie i blisko Boga.

Grupa Apostolska

Ekumeniczna Skarbonka 2008 „Bądźmy uczniami Chrystusa”

W Środę Popielcową rozpoczyna się w Kościele Katolickim okres Wielkiego Postu. W tym czasie Kościół Katolicki szczególnie zachęca do praktykowania najważniejszych dobrych uczynków, jakimi są: post, modlitwa i jałmużna, które powinny być podstawą życia religijnego każdego Chrześcijanina. W tym okresie *Caritas* przeprowadza we współpracy z Kościołem Prawosławnym i Ewangelicko-Augsburskim akcję pod nazwą Jałmużny Wielkopostnej 2008. Znakiem akcji jest papierowa skarbonka, do której w naszych kościołach zbierane będą ofiary na rzecz działalności charytatywnej *Caritas*. Skarbonki są rozprowadzane w parafiach wśród dzieci, młodzieży i dorosłych od Środy Popielcowej do Niedzieli Palmowej. Ze środków otrzymywanych od ofiarodawców finansowany jest zakup drogich leków, sprzętów rehabilitacyjnych, operacje i zabiegi lekarskie oraz turnusy rehabilitacyjne. Na zakończenie Wielkiego Postu lub też w Święto Miłosierdzia uczestnicy akcji przynoszą skarbonki z jałmużną do kościołów w całej Polsce. Dla chrześcijanina jałmużna nie jest zwyczajnym gestem filantropii, ale ma swój wymiar religijny. Dając jałmużnę uczeń Chrystusa naśladuje dobroć Boga, który pierwszy dostrzegł ludzkie potrzeby i pochyła się nad nimi.

Na podstawie informacji ze strony internetowej
Episkopatu Polski

ZAPROSZENIE

SERDECZNIE ZAPRASZAM

MIESZKAŃCÓW WSI GÓLKOWICE DOLNE

na zebranie wiejskie, które odbędzie się
w dniu **10 lutego 2008r.** (niedziela) o
godz. **18.00**,

w klubie wiejskim w Gólkowicach Dolnych

SOLTYS WSI GÓLKOWICE DOLNE
Józef Plata
wraz z **Radą Sołecką**

OGŁOSZENIE!!!

DYREKTOR SZKOŁY PODSTAWOWEJ
IM. JANA PAWŁA II W GOŁKOWICACH

OGŁASZA ZAPISY DZIECI

DO ODDZIAŁU PRZEDSZKOLNEGO

ROCZNIK 2002 NA ROK SZKOLNY 2008/2009 ORAZ

DO KLASY PIERWSZEJ

ROCZNIK 2001 NA ROK SZKOLNY 2008/2009.

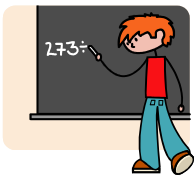
PROSIMY O DOKONYWANIE ZAPISÓW W
SEKRETARIACIE SZKOŁY PODSTAWOWEJ

W GODZINACH OD 8.00 DO 15.00 W DNI ROBOCZE

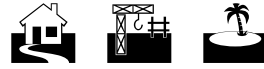
OD DNIA 11 LUTEGO 2008R. DO DNIA 29 LUTEGO 2008R

DO ZAPISU DZIECKA KONIECZNY JEST:

- DOWÓD OSOBISTY JEDNEGO Z RODZICÓW /NR PESEL DZIECKA/,
- POŚWIADCZENIE ZAMELDOWANIA DZIECKA NA POBYT STAŁY LUB CZASOWY,
- AKT URODZENIA DZIECKA /MOŻE BYĆ ODPIS/.

Zofia Korona
Dyrektor Szkoły

UBEZPIECZENIA

IWONA BŁACHANIEC

TEL: 0184463827

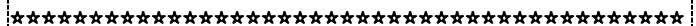
**GOŁKOWICE DOLNE 121 E/4
33 – 388 GOŁKOWICE DOLNE**

**GOSPODARSTWO PASIECZNE
HODOWLA BAŻANTÓW I KUROPATW**

*„Osa”
Stanisława Witowska*

**33 – 388 Gołkowice Dolne 82
Tel. 0184463786**

**NIP 7341930790
REGON 492939546**

**“ANA”
BIURO PROJEKTOWE**

Wykonywanie projektów:

- Budownictwo jednorodzinne
- Budynki gospodarcze, garaże
- Hale przemysłowe
- Inwentaryzacje
- Nadzory budowlane
- Kosztorysy pełne i uproszczone

Pracownia:

Gołkowice Dolne 195
33-388 Gołkowice Dolne
(droga do bloków)

Czynne:

Pn-Pt 9⁰⁰-19⁰⁰
So 10⁰⁰-12⁰⁰
tel. 0608 036 191
tel. 0698 347 214

Redakcja: Ks. Proboszcz Kazimierz Koszyk, Siostra Marzena Karteczka,
Sylwia Korona, Anna i Grzegorz Gorczowski,
e-mail: echo.parabiulet@interia.pl
Parafia pw. Świętego Antoniego Padewskiego Gołkowice Górne 41,
33 – 388 Gołkowice Dolne
e-mail: kkoszyk@tarnow.opoka.org.pl
Strona internetowa parafii: www.golkowice.tarnow.opoka.org.pl

SZTUKA RZEŻBIENIA WŁOSA

**✂ USŁUGI
FRYZJERSKIE**

*****
Renata Szewczyk
Gołkowice Dolne, ☎tel. 602711338

- strzyżenie damskie•
- strzyżenie męskie•
- modelowanie • farbowanie•
- czesanie • balejage•

✂ czynne: pn. – pt. 11.00 – 18.00, sob. 8.00 – 13.00

